

BEATS ME!

HÉ IS DAT NIET MIJN MUZIEK?!

Het fenomeen plagiaat is al eerder in onze Beats Me! rubriek aan de orde gekomen. Wij hebben er vorig jaar op gewezen dat het mogelijk is om bij (verdenking van) muziekplagiaat naar de Vaste Commissie Plagiaat (VCP) van Buma/Stemra te stappen, en aangestipt wat hiervan de voordelen zijn. Naast deze relatief goedkope en laagdrempelige procedure bij de VCP is het bij (verdenking van) muziekplagiaat natuurlijk ook mogelijk om naar de “gewone” rechter te gaan. Met deze Beats Me! zoomen we in op deze gang naar de civiele rechter om iets te doen aan (vermeend) muzikaal jatwerk.

Belangrijk verschil met de VCP-procedure is dat de “gewone” civiele procedure de winnende partij expliciet de mogelijkheid biedt om volledige vergoeding van de werkelijke advocaat- en proceskosten te vorderen. Winst in een VCP-zaak houdt nu nog in dat – wil de winnende partij zijn schade zoals juridische kosten verhalen op de verliezende partij – daarna nog een aparte civiele procedure gestart moet worden. Ook de achtergrond van de degenen die een oordeel moeten vellen over (vermeend) muziekplagiaat is verschillend. Een VCP oordeel komt op basis van zowel muzikale als juridische kennis tot stand. De “gewone” rechter oordeelt in beginsel op basis van juridische kennis. Alleen als partijen of de rechter een of meerdere muzikale deskundigen hebben ingeschakeld zal muzikale kennis een rol spelen bij de vraag of hier sprake is van muziekplagiaat.

Muziekplagiaat is van alle tijden, alle muziekstijlen en gaat de gehele wereld over. Ook bij de “gewone” rechter. De recente geschiedenis kent zowel in binnen- als buitenland voorbeelden van rechtszaken over muziekplagiaat. Zo oordeelde begin dit jaar de Bredase rechter dat DJ Tiësto zich niet schuldig had gemaakt aan plagiaat. De klacht van DJ Michiel de Jong dat DJ Tiësto zijn dancenummer “*Swiwa*” (gedeeltelijk) zou hebben gekopieerd, werd door de Rechtbank van de hand gewezen. Een stukje zuidelijker oordeelde de Belgische rechter in 2005 dat Madonna met haar nummer “*Frozen*” vier maten had ontleend uit het werk “*Ma vie fout le camp*” van Salvatore Acquaviva. Gevolg: een Belgisch verbod op verspreiding van het nummer van Madonna, met inbegrip van het spelen en laten horen tijdens concerten. En zeer recent zijn de Australische rockers van Men at Work door de Australische rechter op de vingers getikt vanwege muziekplagiaat. Hun wereldwijde hit “*Down Under*” uit 1983 bleek achteraf een stukje fluitspel te bevatten dat ontleend was aan een ouder folkliedje genaamd “*Kookaburra Sits in the Old Gum Tree*”. Op last van de rechter moet de groep nu aan de oorspronkelijke rechthebbende(n) een percentage van de royalties afstaan.

¹ Bjorn Schipper en Maurits Meijboom zijn beiden advocaat bij Bousie advocaten in Amsterdam.

Zo zie je maar dat – gewone rechter of VCP - je met muziekplagiaat alle kanten uit kan. Of je nu vindt dat jouw muziekwerk gekopieerd is, of dat je naar jouw mening juist ten onrechte wordt beschuldigd van plagiaat.

Bjorn Schipper (schipper@bousie.nl) Maurits Meijboom (meijboom@bousie.nl)